

Dosarul nr. 2ra-668/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul Rezina (jud. D. Cebanița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Donțu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Donțu împotriva Societății pe Acțiuni „Lafarge Ciment (Moldova)” cu privire la încasarea sumei cu titlu de diferențe de dividende neachitate, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 4 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Gheorghe Donțu și menținută hotărârea din 14 septembrie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 5 noiembrie 2019, Gheorghe Donțu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Lafarge Ciment (Moldova)” cu privire la încasarea sumei cu titlu de diferențe de dividende neachitate, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că este acționar cu 660 acțiuni la SA „Lafarge Ciment (Moldova)”.

A comunicat că la 28 noiembrie 2018, ora 11:00, s-a prezentat la Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor cu ordinea de zi - aprobarea repartizării la dividende a profitului lăsat la dispoziția societății din 2007, după acoperirea pierderilor din anul 2009, care nu a avut loc, s-a decis mimarea ei din cauza absenței acționarului majoritar.

Totodată, a fost informat că ordinea de zi va fi inclusă la Adunarea Generală ordinară din 2019 pentru anul 2018.

Adunarea Generală a Acționarilor pentru anul 2018 a avut loc la 23 mai 2019, ora 11:00, având ca subiect în ordinea de zi inclusă întrebarea privind aprobarea repartizării la dividende a profitului lăsat la dispoziția societății din 2007, după acoperirea pierderilor din anul 2009.

A menționat reclamantul că personal a întrebat reprezentanții conducerii SA „Lafarge Ciment (Moldova)” cum a fost posibil că s-a făcut cunoscut acționarilor minoritari că urmează să primească dividendele pentru anul 2007 în urma deciziei din 22 octombrie 2018, decizie a Consiliului Societății (cu întârziere de aproape 11 ani) fiindcă nici la o adunare generală precedentă datei de 28 noiembrie 2018 nu a fost abordat aspectul de cum este investită și administrată suma de 173 055 918,75 de lei, lăsată la dispoziția societății în scopul dezvoltării, ceea ce ridică semn de întrebare în privința acestui profit de 110 550 326 de lei din totalul de 173 055 918,75 de lei.

Referitor la diferența de 62 495 592,75 de lei au fost informați prin decizia din 22 octombrie 2018 a Consiliului Societății că au fost acoperite pierderile financiare din anul 2009 fapt ce contravine Legii privind societățile pe acțiuni din 2 aprilie 1997 (art. 47 pct. 3 lit. a), conform căruia profitul din anul 2007 putea acoperi pierderile din anii precedenți și nicidecum viitori precum este în situația dată pierderile financiare 2009.

Explicația primită în cadrul AGA din 23 mai 2019 din partea SA „Lafarge Ciment (Moldova)” a fost precum că suma de 110 560 326 de lei, dividende a acționarilor a fost investită și amortizată la sfârșitul anului 2018, Consiliul Societății a decis repartizarea lor (decizia din 22 octombrie 2018), dar acest fapt contravine chiar poziției oficiale a SA „Lafarge Ciment (Moldova)” prin decizia Consiliului Societății din 22 octombrie 2018 din Anexa 2 a deciziei punctul 1.

Având în vedere hotărârea Adunării Generale a SA „Lafarge Ciment (Moldova)” din 8 mai 2008, prin care a fost repartizat profitul din anul 2007 în suma de 173 055 918,75 de lei în scopul dezvoltării societății, luând în considerare faptul că suma respectivă până în prezent nu a fost utilizată conform destinației, deci nu a fost utilizată conform destinației, aici Consiliul Societății recunoaște și în privința sumei de 62 495 592,75 de lei că a încălcat atât decizia Adunării Generale a Acționarilor din anul 2008, cât și art. 47 pct. 3 lit. a) din Legea privind societățile pe acțiuni.

Astfel, Consiliul Societății a blocat dreptul acționarilor de a-și primi dividendele pentru anul 2007 începând cu data de 8 mai 2008, fiindcă nu a respectat decizia AGA (8 mai 2008) prin faptul că nu a utilizat profitul din anul 2007 în scopul dezvoltării și o parte din total 173 055 918,75 de lei, adică 62 495 592,75 de lei, a acoperit pierderile financiare din anul 2009, contrar art. 47 pct. 3 din legea menționată, blocând până la 23 mai 2019, cu achitarea parțială efectiv în data de 21 iunie 2019.

Luând în considerație faptul că potrivit art. 65 din Legea privind societățile pe acțiuni, Consiliul Societății are drept scop reprezentarea intereselor acționarilor în perioada dintre adunările generale s-a creat situația că Consiliul Societății din anul

2008 și până la Consiliul Societății din anul 2018, când cu întârziere de aproape 11 ani a decis ca să fie făcută plata acestor dividende de 110 560 326 de lei (din total profit de 173 055 918,75 de lei), nu a reprezentat interesele tuturor acționarilor SA „Lafarge Ciment (Moldova)” și cu încălcările menționate.

În acest context, pentru anul 2007 plata dividendelor trebuie să se facă din suma de 173 055 918,75 de lei per acțiune 11,66 lei și nu din suma de 110 560 326 de lei per acțiune 7,45 lei cât a rămas după acoperirea pierderilor financiare din anul 2009, contrar Legii privind societățile pe acțiuni.

A precizat că la 21 iunie 2019, a ridicat pentru anul 2007, numai 4 884 de lei (brut) din totalul de 7 408,26 de lei (brut) diferența de 2 524,26 de lei, fiind dividendele pentru anul 2018.

Având 660 de acțiuni per acțiune în valoare de 11,66 lei solicită diferența neachitată în sumă de 2 811,6 de lei, precum și dobânda de întârziere la suma totală de 7 695,60 de lei ($660 \cdot 11,60 = 7 695,60$) începând cu data de 8 mai 2008 până în data efectiv achitării parțiale de 4 884 de lei a dividendelor din 21 iunie 2019.

Calculul privind dobânda de întârziere la suma de 7 695,60 de lei constituie 14 965,75 de lei, fiind efectuat în conformitate cu art. 874 și 942 Cod civil.

La fel, a menționat că a fost adresată o notificare către pârât privind recuperarea diferenței dividendelor de la SA „Lafarge Ciment (Moldova)” și încasarea dobânzii de întârziere, la care a primit un răspuns fără argumentare juridică prin care Consiliul Societății SA „Lafarge Ciment (Moldova)” justifică că AGA din 23 mai 2019 a decis achitarea dividendelor din suma de 110 560 326 de lei dat fiind faptul că au fost pierderi financiare în anul 2009 repartizând 62 495 592,75 de lei (dar nu este clar în ce an a fost folosită această sumă) pentru acoperirea lor din total de 173 055 918,75 de lei.

A specificat că la 23 mai 2019, AGA nici nu putea decide repartizarea dividendelor din suma totală de 173 055 918,75 de lei, deoarece Consiliul SA „Lafarge Ciment (Moldova)” (anterior datei de 23 mai 2019 - 11 ani) nici nu a convocat AGA pentru a decide în privința sumei de 62 495 592,75 de lei pentru a acoperi pierderile financiare din anul 2009 cu profitul din anul 2007 și respectiv în cadrul AGA din 23 mai 2019 s-a repartizat din suma rămasă 110 560 326 de lei, deci Consiliul SA „Lafarge Ciment (Moldova)” a plasat toate consecințele financiare în detrimentul acționarilor prin care nu au beneficiat de dreptul de a primi dividende în mod legal din toată suma de 173 055 918,75 de lei.

De asemenea, Consiliul SA „Lafarge Ciment (Moldova)”, prin răspunsul primit la 25 iulie 2019, odată în plus a confirmat faptul ca decizia din 8 mai 2008 nu au respectat-o, adică nu au folosit suma de 173 055 918,75 de lei conform destinației.

În vederea rezolvării litigiului pe cale amiabilă, s-a adresat către conducerea SA „Lafarge Ciment (Moldova)” cu o notificare în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, iar ultima la rândul său a venit cu un răspuns fără argumentare juridică și respectiv un răspuns pe care nu îl acceptă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 9, 19, 395, 774, 776, 858, 867, 872 Cod civil, art. 5, 6, 38, 87, 90, 166, 167 CPC, art. 47-49 din Legea nr. 1134

privind societățile pe acțiuni, art. 1 Protocolul 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SA „Lafarge Ciment (Moldova)” în beneficiul lui a sumei de 2 811,60 de lei cu titlu de diferență de dividende neachitate la 21 iunie 2019, a sumei de 14 965,75 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2020 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 4 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Gheorghe Donțu și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că Donțu Gheorghe a primit dividendele în baza hotărârii Adunării Generale a Acționarilor a SA „Lafarge Ciment (Moldova)” din 23 mai 2019, iar cu referire la repartizarea la dividende a sumei de 62 495 592,75 de lei, la momentul de față nu există nicio hotărâre a Adunării Generale a Acționarilor a SA „Lafarge Ciment (Moldova)”.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia netemeinicii pretenției cu privire la încasarea sumei de 2 811,60 de lei cu titlu de diferențe de dividende neachitate.

Totodată, au considerat instanțele de judecată ierarhic inferioare că, în circumstanțele în care a fost constatată netemeinicia pretenției cu privire la încasarea sumei de 2 811,60 de lei cu titlu de diferențe de dividende neachitate, subsecvent urmează a fi respinse și pretențiile reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 14 965,75 de lei.

La 10 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Gheorghe Donțu a declarat recurs împotriva deciziei din 4 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că atât prima instanță, cât și instanța de apel repetat în hotărârea sa exact ca în răspunsul primit la cererea prealabilă și referința prezentată de SA „Lafarge Ciment (Moldova)” în cadrul procesului, au menționat precum că suma pretinsă ca diferență de dividende nu poate fi achitată fiindcă lipsește o decizie a AGA.

În acest sens, în cererea de chemare în judecată a explicat și argumentat că o astfel de decizie nici nu putea să existe în condițiile în care organele de conducere a societății în intervalul de timp dintre întrunirea AGA ca organ superior, a folosit ilegal și contrar prevederile art. 47 pct. 3 lit. a) din Legea privind societățile pe acțiuni, suma de 62 495 592,75 de lei mai ales în contextul când după anul financiar 2009 au fost practic toți anii cu profit și respectiv cu profitul din anii financiari ulterior anului 2009 Consiliul Societății era în posibilitatea legală de a propune AGA chestiunea de a fi acoperită pierderea financiară din anul 2009 ceea ce nu a făcut și doar prin decizia din 22 octombrie 2018 de convocare a AGA a informat privind achitarea profitului din 2007 după acoperirea pierderii din 2009.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în calcul faptul prin care organul executiv Consiliul Societății a confirmat prin decizia din 22 octombrie 2018 că suma de 173 055 918,75 de lei nu a fost folosită conform destinației stabilită de către AGA din 8 mai 2008 pentru anul financiar 2007 și totodată a reconfirmat în privința sumei de 62 495 592,75 de lei că au fost folosiți atât contrar Legii nr. 1134 privind societățile pe acțiuni, cât și contrar voinței organului suprem AGA din 8 mai 2008.

Prima instanță și instanța de apel nu a luat în considerație nici argumentul prezentat precum că Consiliul Societății în esență având ca obligație reprezentarea intereselor acționarilor între adunările acționarilor în baza art. 65 din Legea nr. 1134 privind societățile pe acțiuni, nu a respectat acest statut și cu întârziere de 11 ani a decis ca să propună spre plată aceste dividende în sumă de 110 560 326 de lei din total profit de 173 055 918,75 de lei, respectiv, folosind ilegal suma de 62 495 592,75 de lei.

Motivarea din partea intimatului, acceptată de prima instanță și instanța de apel, precum că nu este posibilă achitarea, nu este relevantă din simplu motiv că nu acțiunile organului superior adică Adunarea Generală a Acționarilor a creat această ilegalitate ce are ca efect imposibilitate plății sumei pretinse de el ca acționar.

Intimatul a motivat cu faptul că nu este o decizie a Adunării Generale a Acționarilor și astfel îl lipsește de dreptul ce îl are în calitate de acționar, deși nu a fost atacat acest fapt și a argumentat lipsa de relevanță a acestui fapt din punct de vedere juridic.

La 13 aprilie 2021, SA „Lafarge Ciment (Moldova)” a depus referință la recursul declarat de Gheorghe Donțu, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 martie 2021 împotriva deciziei din 4 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gheorghe Donțu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Donțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Gheorghe Donțu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Donțu.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic